

[Indenrigsministeren.]

Byplanlægningen opstaaede større Værdier opnaaede mere end de Værdier, han tabte. Men § 11 maa ses i Forbindelse med § 16, hvorefter der ved Fastsettelsen af Erstatning bliver af afkorte den Forøgelse i Værdi, som Ejendommen i øvrigt skønnes at opnaa ved de trufne Foranstaltninger. Som Følge heraf kan Erstatning ganske bortfalde, naar Foranstaltningerne skønnes at medføre større Fordel for Ejeren, end Værdien af den afstaaede Grund udgør.

Det ærede Medlem var ogsaa betænkelig ved § 14, og det kan vi tale nærmere om. Det er i Virkeligheden den samme Bestemmelse, der findes i den gældende Byggelinielovs § 2. I denne Forbindelse var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Muligheden for tvungent Mageskifte. Man kan meget vel tænke sig Forhold i det praktiske Liv, hvor det vilde være en rationel Løsning. Det er jeg villig til at drøfte i det kommende Udvalg, selv om jeg er klar over, at det maaske ikke vil være helt let at formulere en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Krøg fremsatte en Række kritiske Bemærkninger og tog sit Udgangspunkt i den Opfattelse, at naar den gældende Byplanlov ikke var anvendt saa meget, skyldes det, at Trangen til Udfærdigelse af Byplaner ikke var særlig stor. Deri tror jeg det ærede Medlem har Uret. Hvis det ærede Medlem deltog f. Eks. i de Byplanmøder, der holdes, saa vidt jeg husker, aarlig, og hvor ikke blot byplansinteresserede Folk og Teknikere paa dette Omraade, men ogsaa Kommunalrepræsentanter fra Byraadene og Kommunalbestyrelsen i de bymæssige Bebyggelser deltager i Hundredevis, og hørte de Anskuelser, der der fremsættes, vilde det ærede Medlem utvivlsomt ligesom jeg mene, at det, man i disse Kredse ventede paa, netop er en Lov, der giver Mulighed for en rationel Byplanlægning.

Det gjorde mig egentlig talt ondt, at der gennem det ærede Medlems Tale ligesom gik en Underkendelse af, hvad dette Byplanproblem egentlig indeholder. Man maa ikke glemme det, der er Baggrunden for alt dette, at vi i et lille Land som Danmark investerer vel 300—400 Mill. Kr. aarlig i Byggeforetagender af forskellig Art. Det enorme Værdispørgsmaal, der knytter sig til, om denne Investering, hvor Udviklingen foregaar hurtigt, foregaar rationelt, saa man kan blive fri for de Forsyndelser, der i saa Henseende er sket i tidligere Tider, er maaske til syvende og sidst et af de

allerstørste økonomiske Spørgsmaal, der foreligger i et Samfund.

Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at dette Lovforslag var meget vidtgaende; dets Bestemmelse om, at Indenrigsministeren i givet Tilfælde, hvis det er nødvendigt, kan paabyde tilvejebragt en Byplan, var meget vidtgaende, og den kunde det ærede Medlem ikke tænke sig at gaa med til. Jeg vil straks sige, at det har det ærede Medlem ikke Ret i. Denne Bestemmelse er netop ikke vidtgaende. Den er ikke vidtgaende i Sammenligning med, hvad Flertallet i en Række andre Landes Befolkninger har gennemført. Vi kan blot se paa de nordiske Lande. Selv den Lov, der foreligger her, vil være den mindst vidtgaende paa dette Omraade. Jeg tager for mig f. Eks. den svenske Byplanlov af 1931, hvor det hedder:

„For enhver Bys Regulering og Bebyggelse skal der foreligge en Byplan.“ Den højtærede Formand tillader maaske, at jeg oplæser nogle Linier. Det hedder i § 4:

„Saafremt det skønnes nødvendigt for en Bys hensigtsmæssige Udvikling eller af Hensyn til betydelige offentlige Interesser, at der tilvejebringes en Byplan for et bestemt Omraade, men Byraadet undlader at træffe Foranstaltninger til Planens Tilvejebringelse, kan Kongen fastsætte en bestemt Tid, inden hvilken en Plan skal være forelagt til Kongens Godkendelse. Saafremt Byraadet ikke efterkommer Paalægget, kan Kongen paa Byens Bekostning lade udarbejde og — efter at have indhentet en Erklæring fra Byraadet og dem, som ellers har Interesse i Sagen — stadfæste en Byplan for det paagældende Omraade.“

Dette er gældende Lov i Sverige i Øjeblikket. I den norske Byplanlov af 1924 hedder det:

„For ethvert Omraade, hvor denne Lov er gældende, skal der udarbejdes en fuldstændig Byplan, medmindre vedkommende Ministerium efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen meddeler sit Samtykke til, at Plan ikke udarbejdes enten for Omraadet i sin Helhed eller for en Del af Omraadet.“

I den finske Byplanlov af 1931 hedder det:

„En Bys Regulering og Bebyggelse skal ske i Overensstemmelse med en godkendt Byplan.“

Derfor siger jeg, at det ærede Medlem har ikke Ret i at kalde denne Bestemmelse vidtgaende. Det er et stort Spørgsmaal, om den er vidtgaende nok, og det er jeg rede til at drøfte i det kommende Udvalg.